

Nurdan Elver

- Őirler -

Yayın Tarihi:

24.03.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Nurdan Elver

2.12.1966 tarihinde Ankara'da doğdu. İlk-orta-lise öğrenimini TED Ankara Koleji'nde tamamladıktan sonra ODTÜ Matematik-Bilgisayar Mühendisliği bölümünü bitirdi. Halen bir kamu kurumunda Bilgi Teknolojileri sektöründe çalışmaktadır. 3 çocuk annesidir.

Orta okul yıllarında şiir yazmaya başladı. Mesleğiyle ilgili teknik konulardaki makalelerinin ve yazılarının yanısıra şiir ve edebi yazılarının bir kısmı dergi ve elektronik ortamlarda halkla buluşmuştur. 300'den fazla şiiri bulunmaktadır.

Adını Koyamadığım Sonsuzluk

(Oğlum Doğukan'a)

Cansın sen, canımsın
Candan da öte...
Aşksın sen, aşkımsın
Aşktan da öte...

Aralıklarım...
Özlemlerim...
Çocukluğum...
Hasretliğim...
Vuslatım...

Sevgilerimsin sen
Kalıntılarım bir de.
Yortmalarımsın sen.
Asıl yontumsun ışıkla gelen...

Nurdan Elver

Ağıt

Söz bitti
Kalemler yazmıyor
Uçları kırılmış
Yok açacak uçları
Kalemtraş
Ne de çakı.
Söz bitti
Diller konuşmuyor
Kalpler kırılmış
Yok açacak onları
Sevgiler
Ne de şair.
Söz bitti.
Yüreğe saplandı acı.
Yüreğe saplandı hançer.
Şairler ölmez!
Attila İlhan'lar ölmez!
Söz bitti.

Nurdan Elver

Ağlarım

Ne zaman gökyüzü bulutlarla kaplansa,
Arkasından gökgürültüsüyle birlikte
Bir yağmur başlasa
Ben de ağlarım.

Ne zaman sonbahar bitip de,
Arkasından soğuklarla birlikte
Kış gelse,
Ben de üşürüm.

Ne zaman yalnız kalsam,
Arkasından düşüncelerle birlikte
Sen gelsen,
Ağlarım mutluluktan.

Gülerim rüyalarımda,
Gülerim sıcacık dokunuşlarınla.
Gülerim ateşine.

Ağlarım düşüncelerimde
Ağlarım yanımdayken bile
Ağlarım özleminle...

Ağlarım hatırlayınca sohbetlerimizi
Felsefi duygularını hissedince.
Ağlarım görünce güçlülüğünü.

Gülerim sıcacık yaklaşımlarındaki
Temkinliliğini görünce.
Gülerim azmine ve hevesine.

Nurdan Elver

Alabora

Bir çocuk doğdu içime,
Bir rüzgar esti gözlerime.
Bir çocuk doğdu düşüme,
Bir yağmur yağdı gözlerime.
Bir sen doğdun içime,
Bir sen doğdun düşüme.
Rüzgar, yağmur, kar, fırtına.
Alabora oldu gözlerim.

Nurdan Elver

Anlayamadığım

Bir şiiirdir yalnızlığım
Dönmedolaplara inat.
Savrulur saçlarının arasından
Yalnızlıktır gidişat.
Takılır kirpiklerine
Göz kapaklarında hayat.
Kuşbakışı sevdalarda
Sensin kuzeyime denk.
Biliyorum sözcüklerim ağır,
Avuçlarım gözlerine paralel.
Biliyorsun sözcüklerin paralel
Ve ayrılık gözlerinde ağır.

Nurdan Elver

Aşk

Şiirsizliğimde gizli benim.
Tensel arzulardan ziyade
Tinimde gizli.

Aşk

Sensizliğimde gizli benim.
Şahsi duvarlardan ziyade
Özümde gizli benim.

Aşk

Sessizliğimde gizli benim.
Yüksek oktavlardan ziyade
Gözümde gizli.

Aşk

Yoksulluğumda gizli benim.
Yenik yaşamlardan ziyade
Şiirlerimde gizli.

Nurdan Elver

Aşk...Ama Neden?

Peki ama neden sever insan?
Neden aşık olur?
Bir kaçış mıdır
SömürGESİZliğe?
Yoksa bir kavuşma mı
Bağımlılığa?
Bir aksin arayışı mı
Aynalarda?
Ya da güllerde yüzün
Aranışı mı?
Hüznün boğumlarına öbek öbek
Bir kaçış mıdır aşk?
Bir kurtuluş mu yoksa
Yalnızlıktan?
Ya da hüzne gönüllü bir
Yolculuk? ...

Nurdan Elver

Aşkım

Bir yudum solukla gelen
Umarsız, habersiz
Bir o kadar ani,
Bir o kadar sessiz...

Şaşkınlık salında,
Ruhumda salın da,
Beynimi esir et,
Gönlümü tutsak...

Ey aşk! ... Sun güzelliklerini,
Dal derinliklerine sularda,
Ey aşk! ... Bul çırpıntılarını,
Gel düşüncelerime dalanda.

Nurdan Elver

Aşkın Gözü Kapalı

Bir rüyadır aşk
sonsuz maviliklere.
Yakarışlar yıldızlara
uzaklardaki aşka.
Gölgeler maviye
griliklerden uzar.

Aşk rüyadaysa,
Açılmaz göz kapakları.
Aşk rüyaysa,
Geceler gündüzler uyur.
Aşk eser,
Aşk kokar.
Aşk yağar,
Aşk ıslatır.
Aşkın dokusunda rüya
Dokunuşunda aşk, güya.
Hülyalı gözlerde
aşk atar.
Aşkın gözü kapalı.

Nurdan Elver

Aşksın Sen

Tut ellerimi aşk
Sokul kokunla
Sarılayım bırak
Sarayım sımsıcak
Aşksın sen aşk
Senin adın aşk

Tut düşlerimi
Sarıp sarmala beni
Gir rüyalarım gizlice
Sarıl bana
Aşksın sen aşk
Senin adın aşk

Nurdan Elver

Ben Bir Üçgen Âşık

Benim üçgen şeklinde
Gizemli bir âşığım.
Maşukam da haberdar
Sırra kadem basarlar.
İfâdâtsa şûrîde;
Mavi gözler grimsi,
Saçlar altın sarısı,
Dudaklar nar tanesi,
Bâlâdır rakabesi.
Kaameti mevzunsa,
Hayli yüksektir usu,
Çenesinde gamzesi.
Tenâsübtür başkurta,
Bilmese de maşuka.
Sual müselles ise,
Sırrında ecvîbesi...

Nurdan Elver

Benim Kitabımı Yaz

Tut düşlerimi
Dokun beyin kıvrımlarıma önce.
Usul usul gir kanıma
Gözlerimi parlat
Fıldır fıldır dönsün başım.
Ellerimi tut
Sarıl dudaklarıma.
Tenim ısınsın cömertçe
Gözkapaklarım perde gibi
İnsin kirpiklerine.
Pınarlarımdan sızan yaşlara
Sokul usul usul.
Kalbim duysun sesini
Tiktaklar adımı söylesin.
Sinende uyusun başım
Saçlarımda gezinsin kokun.
Sen ruhunu sal ruhuma
Aklınla sarhoş olsun
BEYNİM...

Nurdan Elver

Beyin Sote - I -

Vahşetengiz dünyada sanrılarima yenik
Yakarışlarım kaba kuvvet
Kızlarımıza çığlık çığlık
Bağırmağarım inat
Sevgi yeşertmelerim....

Nurdan Elver

Bilir Misin?

Tüm umutlar mavi kokar, bilir misin?
Ve tüm maviler sensizlik...

Tüm hüznler bakır rengidir, bilir misin?
Ve tüm kızıklar hüzzam...

Çekilse de sular med-cezirlerden
Vazgeçemem mavinden,
Vazgeçemem hüznümden.

Tüm gidişler gri kokar, bilir misin?
Ve tüm griler ayrılık...

Nurdan Elver

Bir Buket Sevgi

Kucaklar dolusu buket,
Adında sevgi,
Burnumun direğinde
Dostluğun sızlar.
Özlemlerde...

Arkadaşlığın ayrı bir tat,
Paylaşımların içtenlik kokar.

Siyahın en şeffafı,
Kırmızın en sadesi,
Düşüncelerin bakır,
Sözlerin mavi.
Gözlemlerde...

Dostluğun ayrı bir haz,
Kızgınlığın sevgi söyler.

Yüreğin sımsıcak,
Gözlerin buğulu,
İsteklerin tatlı-sert,
Özlemlerin dost.
Söylemlerde...

Nurdan Elver

Bir Delinin Defterinden -I-

Rüzgarla gelen bir günün sabahında
Özlüyorum seni ellerin kalbimde
Sana çıkıyor bütün yollarım
Sense,
Gidiyorsun bana.

Güneşle doğan bir günün daha sabahında
Özlüyorum seni ellerin yüreğimde
Ilık esiyor bütün yellerim
Bense,
Geliyorum sana.

Nurdan Elver

Bir Deneme

Benden bir resim yapmamı isteseler,
Yapamam; fırça darbelerinin önemini bilmediğimden.
Benden bir oyun sergilememi isteseler,
Beceremem; tiyatronun nüanslarını bilmediğimden.
Benden bir eser bestelememi isteseler,
Besteleyemem; notaları dans ettirmeyi bilmediğimden.

Ama...
Benden bir dostumu tanımlamamı isteseler,
Denerim; frekanslarımın dalga boyunu ayarlayarak...

Sakin, nazik, akıllı bir çarkla döner zihinlerdeki performans...
Sevgiyle dans eder yüreklerdeki yakınlık...
Cömertçe verilir dostluk, esirgemedenden...
Paylaşılır insanca yaşam erdemlerinde...

Nurdan Elver

Bir Güzel...

Bir güzel günde,
Tatlı bir rüzgar eserken,
Dalgaları saçların uçarcasına.
Tıpkı hülyaların gibi.
Bir güzel karışır dolaşırcasına.

Bir güzel evde,
Sıcacık bakışlarınla,
Dönüşürer saatler coşkuya.
Sana taparcasına.
Bir güzel karışır düşüncelerin.

Bir güzel kalpte,
Mesken edinmişken beynin,
Coşur kanın damarlarında.
Çıldırılmışçasına.
Bir güzel birleşir dudaklarınız.

Bir güzel seversin.
Bir güzel özlersin.
Bir güzel...
Çılgınca...

Nurdan Elver

Bir Küçük Su Damlası

Önceleri onun gibi bir sürü su damlası varmış;
Masmavi olan yeryüzünde.
Kimi zaman sağanak yağmurlarla gelen,
Kimi zaman akarsular ve şelalelerle.
Bazen yeni doğmuş küçük bir bebeğin yanaklarında,
Bazen de sert ama olgun bir babanın göz pınarlarında.

Kısacası bir zamanlar,
Bu küçük su damlasının çevresi çok kalabalıkmış.
Oysa şimdi yapayalnızmış...
Zaman geçtikçe de iyice küçülüyormuş,
Yeryüzünde onu arttıracak hiçbir önlem alınmadığı için;
Artık yok olmaya mahkummuş.

Ne denizler, ne göller,
Ne nehirler, şelaleler,
Ne de yağmurlar, karlar...
Hepsi bir bir kurumuş, yok olmuş.
Bir zamanlar masmavi olan yeryüzü,
Şimdi sapsarıymış kuraklıktan...

Nurdan Elver

Bir Őir İçin

Düşün bir;
İnsan bir Őir için yaşasa
Doya doya,
Bir Őir için sevse
Doya doya.
Bir tutku olsa yaşamak
Onun için.
Bir tutku olsa sevmek.
Çalışmak bir tutku olsa
Mutluluk bir tutku olsa
Paylaşmak bir tutku olsa;
Paylaşabilse hayatı sevgiyle
Umutla paylaşabilse,
İçtenlikle paylaşabilse.
Bir Őir için yaşasa aslında
Hayatını bir Őir gibi güzelleştirmek için yaşasa.
Ve güzelleştirse,
Doya doya yaşasa tüm güzellikleri
Bir Őir gibi...

Nurdan Elver

Bu Şehir Seni Soruyor

Seni soruyor bu şehir bana
Çıplak rüzgarlarıyla.
Şevimsiz binalar soruyor seni
Sokak kedileri köşebaşlarından hatta
Kuytularda sevişen sevgililer bile
Soruyor seni.
Elimi ilk tuttuğın cadde de
Dudaklarımdan çaldığın ilk öpücüğü
Soruyor köprümüz
Umarsızca.
Aaaah, sensiz bu şehir!
Hiç değişmemiş.
Hala sokaklar çıkmaz
Düşler esrik
Duygular tatsız
Yağmurlar kuru
Binalar çirkin.
Sensiz bu şehir kimsesiz
Bensiz...

Nurdan Elver

Bülbülün Dilinden

Bugün gülü kokladım, güzel.
Yapraklarına dokundum.
Tomurcuğunda seni gördüm, güzel.
Dikenleri elime battı.

Kokusu kulağının arkasındaki koku,
Rengi dudaklarının rengi,
Taç yaprakları göğsündü, güzel.

Vardım kondum dalına;
Bana baktı kaldı.
Uzandı dinlemek için beni;
Uzandım, kokladım...
Öptüm be güzel...

Nurdan Elver

Canım Annem

(Biricik Anneme)

Sevgilerin en temizini sende tattım,
Mutlulukların en kalptenini sende gördüm,
Başarmanın, çalışmanın en ebedisini senden öğrendim,
Benim canım anneciğim.

Ne zaman ümitsizsem beni yüreklendirdin,
Ne zaman çaresizsem beni çalıştırdın,
Ne zaman mutsuzsam beni sevdiğin,
Benim güzel anneciğim.

O güzel gözlerinde ihtirası değil gayemi gördüm,
O içten sözlerinde savaşı değil barışı anladım,
O tertemiz kalbinde nefreti değil sevgiyi duydum,
Benim biricik anneciğim.

Birşeyden bıktım mı benim elimden tuttun,
Birşeye kızdım mı benim gönlümü yaptın,
Birşeye koştum mu benimle koştun,
Benim fedakar anneciğim.

Benimle ağladın, güldün,
Benimle söyledin, sevdiğin,
Herşeyini ama herşeyini
Bana verdin anneciğim.

Ben bu şiiri yazdım ki
Onlarda görsün, duysun:
Gerçekten sevmek, kendini evladını adamak neymiş,
Anlasınlarda gıpta etsinler
BİRTANECİĞİM...

Nurdan Elver

Cezamı Çeker, Giderim!

Yokluk başa bela
Yoksunluklar içinde...

Bir o yana bir bu yana savruluyorum
Saçlarım rüzgarlarla sarmaş dolaş olmuş,
Şikiliyorum ve üşüyorum
Üşüyor gözlerim bile.
Sersemlemiş düşüncelerim,
Yokluk başa bela
Yoksunluklar içinde...

Sevdalarım yorulmuş
Gönlüm bitap,
Aklım parya.
Serzenişlerim hayata,
Kucak açamadığım yaşamlara
Yahut kazanıp kaybettiklerime...
Ağlıyorum sızılar içinde,
Gözyaşlarım içime akıyor.
Yokluk başa bela
Yoksunluklar içinde...

Nurdan Elver

Çok Kolay

Aşk bir T'dir,
Toprak gibi;
Ne
eker
sen
Onu
biçer
sin.
Hey
hat!

Nurdan Elver

Çoko

Dilim tadında,
Burnum kokunda,
Kulağım sesinde,
Tenim teninde,
Aklım aşkında,
Gözüm yolunda kaldı,
Özlemi kaderim oldu.
Gönlümdeki hüznün dondu,
Yerine sevgin doldu.

Nurdan Elver

Delilik Bu Ya! ...

Hoş bir duygu seli akan,
Bir o yana, bir bu yana.
Arada bir coşan,
Çalkalana çalkalana.
Âdeta bir altüst oluş,
Çıldırmişçesine...
Yeniden varoluş,
Doymamışçesine.
Tutmak, yakalamak istiyorum
Bütün kaosları,
Alaşağı etmek istiyorum
Bütün çalkantıları,
Ve doyasıya yaşamak
Tüm anıları...

Nurdan Elver

Deniz'im

(Kızım'a)

Mavi gridir Deniz'im
Gözlerimde.
Onsuz olmuyor ki hayat
Hergün koklanmıyor ki
Yastığı başucumda.

Denizlerine dalınmıyor
Onsuz yaşanmıyor
Geceler uykusuz
Özlem damla damla
Yanaklarımda.

İlk göz ağrım
Yokluğun çok ağır
Hüznün yakıyor
Sensizlik buzdan bir kor
Ruhumda.

Yüreğimde ruhunu çoğalttığım
Güneşinin yanına yıldızları koyduğum
Bulutlarını darmadağın ettiğim
Varlığımı içine üflediğim
Deniz'im, bebeğim, biricik kızım.

Nurdan Elver

Deniz

Karadenizin
Dalgaları kadar çetin,
Gözlerinin
Siyahı kadar zeki,
Kalbinin
Ketumluğu kadar hassas,
Boyunun
Selviliği kadar güzel,
Aklının
Parlaklığı kadar derin.

Aşkı...
İlk göz ağrım...
Geleceğim...
Bebeğim...
Benim biricik kızım.

Nurdan Elver

Döngü...Biricik Anneme...

Sensiz de oluyor
Denebilmez
Günlerde
Hastane penceresinde
Bir soluk horlamada
Sensizim.

Seni tanıdıkça seviyorum
Ve seni tanıdıkça
Kimseyi sevemiyorum.

Sensiz olmuyor,
Düşünüyorum da.
Günler tıklarında değil
Yalpalamada.
Bir nefes iç çekişte
Sensizim.

Seni sevdikçe tanıyorum
Ve seni sevdikçe
Kimseyi sevemiyorum.

Nurdan Elver

Ellerin

Ben en çok senin ellerini sevdim;
Parmak uçlarını, avuçlarını hatta.
Ben en çok senin ellerini sevdim;
Kalem tutan, yazan hatta.
Ben en çok ama en çok senin ellerini sevdim;
Ekmeğini taştan çıkaran, yaratan hatta.
Ben en çok senin ellerini sevdim;
Sarıp sarmalayan, bırakmayan hatta.
Ben en çok senin ellerini sevdim;
Sevgi dolu, sıcacık, hoyrat hatta.
Ben en çok ama en çok senin ellerini sevdim;
Öpen, koklayan, sevişen hatta.

Nurdan Elver

Enkaz

Yürekler enkaz olmuş
Aşklara kapalı kapılar
Sevgiler kana bulanmış
Damarlarda akıyor hüzn.

Bu koca şehirde yalnızım
Gönlüm bir enkaz adeta
Yıkılası aptallığından
Ezilesi yürek parça parça.

Aşklar enkaz olmuş
Yüreklere kapalı sözler
Kalemler kara bağlamış
Şiirlerde akıyor sevda.

Nurdan Elver

Gelmeyen

Elem kokuyordu yalnızlıklarım ilgisizliklerde
Beklenen gelmiyordu.
Oluk oluk kana bulanıyordu gözlerim
Ağlatan gelmiyordu.
Aşk yağıyordu lapa lapa yüreklere
Uşüten gelmiyordu.
Karanlık gündüzlere teslimdim düşüncelerde
Sen gelmiyordun.
Ve çünkü sen gelmeyensin.

Nurdan Elver

Gidiyorum

Gidiyorum, tozu-dumana katmadan
Gidiyorum, kimseye dokunmadan
Bir hoşçakalın demeden,
Gidiyorum.

Zamanla unutulurum nasılsa...
Yine de gidiyorum.
Gidiyorum dostlarım,
İkrahı sevmem zira.
Zorla güzellik olur mu?
Gidiyorum ben sizden.

Gidiyorum bilinene...
Gidiyorum özlenmişe...
Gidiyorum doğala...
Gidiyorum öze, özüme...
Gidiyorum kendime...

(27.08.1998) ANKARA

Nurdan Elver

Günaydın

Bugün yine sana uyandım, birtanem.
Yine sana güneş açtı günüm,
Koynumda kokun,
Deli yürek çirpintılarımla sana uyandım.

Bugün yine sana uyandım, birtanem.
Yine sana sarıldım uyanır uyanmaz,
Gözlerim gözlerin,
Çılgın denizlerimle sana uyandım.

Bugün yine sana uyandım, birtanem.
Yine sana açtı çiçeklerim,
Ellerinde ellerim,
Ateşten düşlerimle sana uyandım.

Nurdan Elver

Günyüzü

Gün yüzüme döndü erken
Sen gecede kaldın
Mavim grilerde.

Gün yüzüne döndüm
Bugün gecende kal
Yarın benim.

Nurdan Elver

Hançer

Gidişin bir hançer gibi
Saplandı yüreğime.
Gözlerimden kaçırın
Gözlerini kirpiklerin.

Bakişin bir hançer gibi
Saplandı yüreğime.
Gittiğin yalnızlığım
Geldiğin yalnızlığım.

Nurdan Elver

Hasret

Bir gününe, gneine
Bir gecene, ayına
Hasretim, birtanem...

Bir glne, kahkahana
Bir ağlamana, hıçkırığına
Hasretim, birtanem...

Bir sözüne, sesine
Bir bakıına, gözlerine
Hasretim, birtanem...

Hem sana,
Hem aklına,
Hem ruhuna
Hasretim...

Kokuna,
okuluuna,
plerine
Hasretim...

Hem mavine,
Hem sarına,
Hem kırmızına
Hasretim...

Nurdan Elver

Haydi Bakalım

Yazsana,
Titrek sesinin nağmelerini.
Yazsana,
Ürkek kalbinin tınlarını.
Yazsana,
Mavi gözlerinin düşlerini.
Haydi bakalım,
Kolaysa yaz.
Yaz yazabilirsen.
Seslerimin tınlarını.
Düşlerimin nağmelerini.
Gözlerimin renklerini.
Sıkıysa yaz,
Kolaysa yaz.
Haydi bakalım,
Yazsana? ! ...

Nurdan Elver

Heba

Dile geldi yara;
Dil yarası.

Gönüle esti yel;
Aşk sancısı.

Göze geldi kaza;
Nazar oldu.

Bana geldin dün,
Heba oldu.

Nurdan Elver

Heykel

Renklerden bir heykel yarattım senin için;
Beyazla iyi niyetini,
Griyle şeffaflığını,
Maviyle coşkularını,
Pembeyle çocuksuluğunu,
Yeşille doğallığını,
Kahverengiyle olgunluğunu,
Turuncuyla bilmişliğini, ukalalığını,
Morla tutkularını, değişkenliğini,
Kırmızıyla âşkını, ateşini,
Sarıyla sevdanı
Boyadım rengârenk.
Renklerle anlam kazandı heykelim,
Renklerle bütünleşti.
Ve siyahla öldü, gizlendi
Güzellikleri yaşamın...

Nurdan Elver

Hikaye

Bir varmış,
Bir çokmuş,
Hem varmış,
Hem yokmuş...

Bir adam varmış,
Bir adam yokmuş,
Hem kadın varmış,
Hem kadın yokmuş...

Bir varmış,
Bir yokmuş,
Hem varmış,
Hem çokmuş...

Bir hayat varmış,
Pek çok hayatlar varmış.
Her hayatın içinde,
Hikayeler varmış...
Ha bir de hikayeden yaşayanlar varmış;
Onlar ayırmış...

Nurdan Elver

Hoşçakal

Bir densizlik etmişim,
Hoşçakal diyememişim?

Kaderin sunduğu derya mı deniz mi,
Aşkı tanıyamamışım?

Çalınmış bir öpücükle,
Onu anlayamamışım?

Şiirler banaymış, güller bana,
Bunu görememişim?

İlgisiz seslerde kaybolmuş,
Onu bulamamışım?

Gözlerim diyor ki,
Kaldın, kaldım!

Üzgünüm aşkım,
Hoşçakal.

Nurdan Elver

İklim

Bir Őir iklimindedir ruhum;
dilimde keman elimde nağmeler...
Ruh divane,
Gönül bir esintiye kapılmış bigane...
Kah avare kah yegane;
Bu iklim gönlümü etmiş tayyare!

Nurdan Elver

İmgelem

S/Y/akındı dönüşüm
İçsel hüznülere.

Yıpransa da kirpiklerim
Damla(ma) lardan.

T(i/e) nsel debelenmeler
Kapı(m/n) da.

Ruhum kızıl/karanlık
Gündoğmalarda.

Düş(l) er esrik...
Yığınlarda.

Y/B/akındı ölümüm
Tekil kavuşmalara.

Nurdan Elver

İnadına

Tersinmezliğinde hayatın
İçtim yudum yudum hüçünleri.
Dengesizliğinde özlemlerin
Tattım alev alev acıları.
Çırpıntısında bebek yüreğinin
Döktüm damla damla gözyaşlarını.
Ey ölümsüz gece!
Ve ey karanlık sabah!
Rüyalara mı gömmedin başımı!
Yastıklara mı dayatmadın!
Sırılsıklam yağmurlarla mı ıslatmadın gözpınarlarımı!
Doğmasın güneş,
Batmasın ay!
Yıldızsız geceler çarpılsın!
Devran dönsün tersine!
Yıkılsın tüm umutlar!
Mutsuzları uyandırsın
En aydınlık gece!
Kapkaranlık sabahlar umutlansın!
Ay doğsun gündüze,
Güneş batsın geceye!
Tersinmezliğinde hayat,
Tersinsin bana inat!

Nurdan Elver

İstanbul'a Yanmak

Seni düşünmekle başlar yolculuğum,
Ve sana çıkar tüm yollar aslında,
Sen bilmezsin...

Aşklar sana çıkar,
Medeniyetler sana...
Hüzünler sana çıkar,
İmparatorluklar sana...
Ayrılıklar da sana çıkar,
Köprüler de sana...
Sen bilmezsin...

Denizler, dalgalar...
Rüyalar, masallar...
Tutkular, özlemler...
Aşıklar sana yakar türkülerini aslında
Sana ağıtlar yakılır
Sen bilmezsin...

Seni yaşamakla biter yolculuğum sanırsın...
Ben sana yanarım oysa...
Sen bilmezsin...

Sen buram buram tarih kokarsın
Boram boram deniz,
Boram boram yosun,
Boram boram sevda.
Sen bilmezsin...

Nurdan Elver

İstanbul

Sana bir şiir yazdım, ey güzel İstanbul.
Sana kavuşmak bir şiiri yaşamakmış oysa.
Dalgalarında hüznü ve aşkı kolkola gördüm,
Buram buram balık kokan havanda ise tutkularla özlemleri.
Her adım başında kokladığım tarihin ise,
Bana sevgiyi anımsattı İstanbul;
Karşılık beklemeyen ve koşulsuz sevgiyi.
Bir rüyada, bir masalda yaşar gibi geçip gitti günler
Seninle beraberken.
Ya denizin, havan, yaşattığın duygular...
Hem geçmişte hem gelecekte hem de şimdi de...

Sen, aradığım sevdasın belki de,
Tanımlayamadığım, kavuşamadığım ama özlediğim.
Sen hep bulduğumu sandığım mutluluksun belki de.
Belki gözlerimdeki hüznün yeşil anlamı,
Belki burnumdaki kokuların en miski,
Belki kalbimdeki sızıların en güzeli.
Seninle koskoca bir hayatı yaşadım
Ah İstanbul! ...

Şimdi gözlerimi her kapadığımda, hep
Ya Haliç'te yediğim balık-ekmeği,
Ya Sarayburnu'nda içtiğim acı çayı,
Ya da Rumeli Kavağı'nda geçirdiğim
O nefis geceyi anımsıyorum.
Rakıyı, seni ve o gün okuduğum şiirimi
Unutabilir miyim, sanıyorsun? ...

Nurdan Elver

Kana Bulandı Aşk...

Kalbim üşüyor,
Acıtıyor sözlerin.
Kan damlıyor dudaklarından,
Kalbime...

Nurdan Elver

Kar Yağıyordu Denizlere

Kar yağıyordu denizlere,
Sen vardın kürek yerine avuçlarımda.
Yosun kokuyordu, tuz kokuyordu sular
Teknemde bir ağ uskumru
Ve geceler vardı.
Geceler sensiz...

Düşüncelerimde küçük bir oda,
Sıcaklığını saklayan yatak,
Masamda bakır bir maşrapa dolusu şarap...
Kar yağıyordu denizlere,
Sen vardın kürek yerine avuçlarımda.

Martılar söylüyordu çılgınlığımızı,
Dudaklarımda senin şarkıların.
Kar yağıyordu denizlere,
Sen vardın kürek yerine avuçlarımda.

Nurdan Elver

Keşke

Keşke yazabilsem birşeyler sana,
Ya da çizebilsem düşündüklerimi.

Biraz daha zor belki benim tarzım,
Biraz daha karmaşıkta olabilir aslında.

Belki boştur endişelerim,
Belki de saçma...

Oysa hiçbir sevgi ne boş,
Ne de saçma,
Sadece anlaşılmaz olabilir.

Nurdan Elver

Kızıl Sevgim

Bir kızıl gecede sevdim seni.
Buğulu gözlerinde gördüm o kızılığı.
Mahmur bakışlarında yakaladım hissettiklerini.

Bir kızıl gecede,
Işıl ışıldı gözlerinde sevgi.
Sıcacıktı o tatlı akşamlar bakışlarında.

Sevgi bir duygudan da öteydi o gece.
Tutkular tıpkı o gece gibi alev alev.
Yumuşacıktı o gece, ellerinde...

Duygularım kızıldı,
Sevgilerim kızıl,
Tıpkı o gece gibi.

Gözlerimse...
Tamamen kırmızı ağlamaktan.
Ve ben sensizim seninle bile.

Nurdan Elver

Koku

Burnum ınlıyordu
Esrik misklerde.

Yuvalanmalar yürekte
Bir kokuya esrik.

Kulağımın direği
Burnumda sözler.

Kokun siniyordu
Gözlerime.

Kokun sığıyordu
Aklıma.

Gözlerimde mavi
Dudaklarımda kokun.

Hüznüm bakır
Kokun mavi.

Nurdan Elver

Mavi Yağar Gri Hüzünlerden

Hani fırtınadan sonra her taraf gri olur ya,
Sanki her yer bir olmuştur, birleşivermiştir,
Herşey bir, herşey gri.
Gökyüzü gri, toprak gri.
İşte öylesine bir griliktir hüzün.
Öylesine...
Hüzünler gridir aslında, bilir misiniz?
Tüm duyguların bir rengi, kokusu olduğu gibi.

Ağlamaksa gri gözyaşları dökmektir.
Gözler ne renk olursa olsun
Hüznün yaşları gridir.
Ama aşıkın ve seviyorsan gerçekten;
Gözyaşların mavi yağar, sağanak sağanak!
Mavidir hüznü aşkın ayrılık gözyaşları.
Ayrılıklarda mavi yağar gri hüzünlerden.
Sonsuzluk yağar aşkın ayrılıklarından
Mavi yağar gri hüzünlerden...

Nurdan Elver

Mavigriydi Gözlerim

Maviydi gözlerim;
Grilenirdi sensizliğimde.
Dalga dalga coşardı;
Okyanus misali,
Heyecanlarımda.
Kimi zaman bir ırmak gibi yeşerir;
şakin şakin akardı,
zntlerde.

Maviydi gözlerim;
Grilenirdi hznlerimde,
Yeşillenirdi coşkularımda,
Denizleşirdi fkelerimde.

Mavigriydi gözlerim;
Sevgimde, aşkımda...

Nurdan Elver

Mum Gibi

Mum ışıdığında,
Gözlerde k r
Dillerde nağme
Şarkılar kuş dillerde.

Mumun ışığında
Uzaksın bana
Uzaksın kalbime
Uzaktasın, çok uzaklarda.

Mum ışığını,
Dibine vermez,
Kendini görmez.
Sana aşıktır.

Mum eridiğinde,
Karanlık kaçır;
Zifiri olur
Veya parlarsın.

Nurdan Elver

Müebbet

Yalnızlığımın hapisanesinde
Otuz sekiz yıl geçti
Dört duvar arasında.
Dört duvar arasında
Sadece bir pencere ve
Demir parmaklıklar.
Bir ağaç dalı dışarıda.
Bir yudum sevgiye aç,
Bir çift güzel söze,
Bir demet papatyaya.
Göz yorgun,
Dil yorgun,
Söz yorgun,
Ben yorgun.
Yalnızlığımın hapisanesinde
Daha kaç yıl geçecek
Dört duvar arasında?

Nurdan Elver

Nasıl

Hani bardaktan boşanırcasına yağmur yağar ya,
Hani birdenbire bir bora patlar ya,
Hani,
Hani güneş yakarcasına parlar ya,
Benimki de öylesine apansız.

Ne bir gül gibi aldatan,
Ne bir kedi gibi nankör,
Ne bir bebek gibi doyumsuz,
Ne de buzullar gibi soğuk.
Benimki sadece ürkek.

Nasıl denizlere erişirse çağlayanlar,
Ağaçlara kavuşursa yağmurlar,
Nasıl sabahın ilk ışıklarıyla doğa,
Kavuşursa güneşine.
Benimki de öylesine hasret.

Nasıl özledim doğallığı,
Nasıl özledim sıcaklığı,
Nasıl özledim kahkahaları,
Nasıl özledim nasıl,
Gerçek aşkı...
Binbir türlü entrikadan kurtulmayı.

Nurdan Elver

Nasıl Yani?

Ben benim.
Ama ben bana sahip değilim.
O halde yeni başlıyoruz!

Ben bendeyim.
Ama ben bana göre değilim.
O halde neye başlıyoruz?

Sen sensin.
Ama sen sana sahip değilsin.
O halde yine başlıyoruz!

Ben benim.
Ama ben sana sahip değilim.
O halde hadi başlayalım!

Nurdan Elver

Ne

Mavide hüzün,
Gride renk var.
Siyahda elem,
Beyazda renk var.

Sarıda sevda,
Kırmızıda aşk var.
Morda tutku,
Turuncuda aşk var.

Pembede gurur,
Yeşilde huzur var.
Kahverengide onur,
Sende ne var?

Nurdan Elver

Nedir Bu?

Acılar,
Sevimsizlikler geçicidir,
Zevk de
Sevda gibi adeta bronza oyulur.

Bir derin iç çekiş misali,
Bir başka boyutta bu sevda,
Bir başka boyutta...

Sanki vahşi tabiatın kucağında
Bulduğum bir gelincik
Ya da bir papatya,
Bembeyaz.

Sonsuz sevgilerimin bir eşkali,
Bitiremediğim güzelliklerin izdüşümü,
Belki de dostluklarımın hası,
İçtenliğimin yansıması...

Tarifsiz duygulanmaların içinde
Özlüyorum seni yanımda da olsan,
Kollarının arasında kaybolmak,
Kalbine ve beynine oyulmak bütünüyle...

Nurdan Elver

Ney

İçimde bir sızı, kasıp kavuruyor her yanımlı,
Aaah o ses, o içli ve hazin ses! ...
Alıp götürüyor ruhumun derinliklerine,
Dans edercesine adeta...

O nefesi vermek istiyorum,
O nefesle konuşmak, şarkı söylemek,
O nefesle bir olmak, dans etmek,
O nefesi içimde hissetmek,
O nefesle can vermek...

İçimdeki sızıyı dindirmek,
Yangını söndürmek...
Aşkımı üflemek ve konuşturmak notalarla...

Nurdan Elver

Nicedir

Nicedir çıkamadım meşgalelerden,
Nicedir çıkamadım yurduna.
Bir elimde ekmek,
Bir elimde kalem,
Nicedir yazamadım ben sana.

Nicedir çıkamadım hayallerden,
Nicedir çıkamadım yurduna.
Bir elimde cımbız,
Bir elimde ayna,
Nicedir inadım ben sana.

Nicedir çıkamadım dertlerden,
Nicedir çıkamadım yurduna.
Bir elimde gül,
Bir elimde dilim,
Nicedir varamadım ben sana.

Nurdan Elver

O'na İthaf...

Hani sımsıcak bir duygu kaplar ya içinizi,
Güneşin doğuşunu görünce.
Hani bir arayış içindeyken ne olduğu bilinmez,
Buluverirsiniz ya mutluluğu.
Hani, hani ümitsizken ve bıkmışken hayattan,
Kırlarda açmış küçücük, şirin bir çiçek görünce
Birdenbire hayat dolu oluverirsiniz ya.
Bazen yarısı mavi karanlık gibi bakarken
Bazen tümü karanlık
Bazen de tümü mavi oluverir ya gözlerinizin.
İşte o zaman hep orada olduğunu bildiğiniz
Bir dost koşar imdadınıza;
Tek bir kelimesiyle kül ederken
Bir bakışıyla canlandırabilen
Varlığıyla destekleyip omuz verebilen.
İşte onun varlığı bir güneştir içinize doğan,
Bir yağmurdur bereketini ruhunuza salan.
O bir dost, bir arkadaş.

Mavi çöllerde koşan rüzgar;
Hep esen, mutlu ve böyle ol.

Nurdan Elver

Olsam

Bir Őir olsam yazılmamıŐ,
SöylenmemiŐ bir Şarkı olsam
Dudaklarında.

Bir masal olsam anlatılmamıŐ,
GörölmemiŐ bir rüya olsam
Düşüncelerinde.

Bir hayal olsam yaşanmamış,
OkunmamıŐ bir kitap olsam
Hülyalarında.

Bir bebek olsam dođmamıŐ,
YaratılmamıŐ bir canlı olsam
Dünyanda.

Ve, Nurdan olsam,
Sen de kendin.
Biz olsak;
Gönöl gönüle...

Nurdan Elver

Ortaya Piyaz -II-

Ortaya bırakılan bu piyaz,
kaosun gurmececi...

Sotelenen beyinlere, yüreklere,
siyasetin gülmececi...

Bunalımlarını salan ruhumuza,
gençlerimizin kadercesi...

Ya(zı/sa) klanan intibalara,
sabırların şövalyeci;

Soğan bile tatlı kalır bu fasulyelerin yanında...

Nurdan Elver

Oyun mu?

Sade ve sıkılğan bir günde
Düşüncelerim ağarmıştı.
Kelimelerle alay etmek isteğim
İşte o gün kabarmıştı.

İki ters bir düz düşünceler
Fikrime üşüştüler.
Şaliverdim sevilerimi
Üzerlerine örtüştüler.

Sırılsıklam sevdam
Düşüncelerimi ağartmıştı.
Yaşadıklarımınla alay etmek isteği
İşte o gün kabarmıştı.

Geriden ileriye doğru karmaşa
Gün be gün düzelmekte.
Bir meşe ağacının güzelliğinde gizlenmiş hayatım
Yaprak yaprak yeşermekte.

Nurdan Elver

Oyunun Bitti

Misketlerini verdim
Gidebilirsin.

Ben mızıkçılarını sevmem,
Aslında misketlerini ütmüştüm
Ama gidebilirsin.

Benimle oynamayı sen istemiştin,
Ama yenilmeye başladın
O yüzden kaçabilirsin.

Oyun bitti,
Acırım sana,
Oyunun bitti...

Nurdan Elver

Ölünce

Ölürsem;
Kocaman bir çam ormanının,
Tam ortasına gömün beni.
Sakın ha, gözlerimi kapatmayın;
Hasretle acıyan gözlerimi.

Giderken,
Dudaklarım kupkuru,
Gözlerim hasret,
Ellerim bomboş,
Burnum duyarşız,
Kulaklarım sağır,
Gönlüm yalnız olacak.

Gömütlük hale gelince beni,
Mutlaka bir çam ormanına gömmeli.
Yanıma da yıllar önce hazırladığım,
Sırla kaplı küpten gömütümü koymalı.
Son bir kez bakmalı bana,
Aramalı yüzümde;
Eksik geçmiş yılların ayak izlerini.
Yalnız...

Nurdan Elver

Ömrüm

İnceden inceye düşüncelerimin
Kırmızı güllerle başlayan satırlarında
Şen!
Ömrüm!

Ne zaman çaldın kalbimi?
Ne zaman aldın gönlümü?
Nasıl da apansız vurulmuşum güzel yüzüne?
Nasıl da pervasızca girmişim güzel kalbine?
Ellerim ellerinde nasıl da mutlu...
Aşkında gözlerim nasıl da kutlu...

Şen!
Ömrüm!
Sonsuza dek kalbime iyi bak
Aşkıml!

Nurdan Elver

Palyaçom

Günlerce, aylarca, yıllarca sürer
Bizim palyaçonun traji-komik hikayesi.
Güldürürken ağlamayı,
Ağlatırken güldürmeyi,
Gülmekten ağlatmayı
En iyi o bilir.
Kırmızı burnunun direği sızlasa da;
Pantolonundaki yamadan,
Kocaman ayakkabılarından.
Hüzün denizine batırır çıkarır düşünceleri
Kırık dökük oyunlarıyla,
Pollyanna'ya inat.
Oynar oyununu sabırla
Üç-beş kuruşluk hayatlarda
Kırıp geçirir güldürmekten.
Ve cebinde sevgi şekerlemeleri;
Bencileyin.

Nurdan Elver

Paranoyak

Kurban edildik
Paranoyalarımızla
Aşkımız kurban
Paranoyalara

Sevda tükettik
Paranoyalarla
Yüreklerce yittik
Paranoyakça

Geceler ışıldattık
Paranoyalara
Gündüzleri kararttık
Paranoyalarımızla

Kurbandık
Tükettik
Yittik
Paranoyak sevgilim.

Nurdan Elver

Resim

Bir şiir yazsam diyorum sana;
İçinde sadece içimdekiler olsa.
Çizsem tüm duygularımın resmini,
Bir şiir yazsam sana.

Sensizliğimi anlatsam sana,
Buruk yalnızlığımın resmini çizsem sana.
Yokluğunda yapamadıklarımı anlatsam.
Bir şiir yazsam sana.

Hep aramıza mesafeler girdi desem
Kimi zamanlar da insanlar...
Hüznümü çizsem öbek öbek,
Bir şiir yazsam sana.

Aşkımı anlatsam sana;
Hep yalnız başıma yaşadığım.
Elini sana uzatmış bir kız çizsem;
Hadi yakalasana...

Nurdan Elver

Rüyamda

Dudakların
Ellerin
Gözlerin
Benimdi.

Rüyamda
Terin
Düşüncelerin
Öpücüklerin
Benimdi.

Rüyamda
Tenin
Tinini
Sevgin
Benimdi.
Gördüğüm
En güzel
Rüyada
Sen
Benimdin.

Nurdan Elver

Sana Aziz Dostum...

Kimi zaman...
Kimi zaman derinleşir umutsuzluklar,
ALABİLDİĞİNE...
Kimi zaman keşfedilir sorumsuzluklar,
DERİNLEMESİNE...

Kimi zaman...
Kimi zaman perçinlenir dostluklar,
SEVECENLİĞİNDE...
Kimi zaman dengelenir düşünceler,
YAŞANDIGINDA...

İnsan,
YAŞADIĞINDA
SEVECENLİĞİ,
ALABİLDİĞİNE
DERİNLEMESİNE,
İnsan olur.

Böyle bir insan var, inanın.
Bir dost, can dostu.
Bir terazi çırpıntısında yüreği...
Bir geyik estetiğinde duyguları...
Ya düşünceleri?
Onlar mı? ..
Bırakın onlar ONUN olsun;
Değmeyelim...

Nurdan Elver

Sanki

Sanki sabahlar soluksuz
Sensiz.
Sanki güneş doğamıyor,
Rüzgar esemiyor,
Nefes alamıyor sabahlar sanki,
Sensiz.
Sanki geceler uykusuz
Sensiz.
Sanki yıldızlar parlamıyor,
Ay doğamıyor,
Nefes alamıyor geceler sanki,
Sensiz.
Sanki,
Sensiz ben,
Sabahsız, gecesiz.
Güneşsiz, aysız.
Rüzgarsız, nefessiz.
Sanki sensizlik
Sankisizlik...

Nurdan Elver

Sen

Sen...
Derin bir iz.
Sen...
Özlemim.
Sen...
Güneşim.
Sen...
Canım.
Sen...
Biricik.
Sen...
Aynadaki ben.

Nurdan Elver

Sensiz

Sesin bile yetiyor bazen,
Biliyor musun?
Aşkının melodisi var onda.

Sensizim...
Bazen sesin çınlıyor kulaklarımda,
Biliyor musun?
Kokunu duyuyorum bazen de;
Hani "tek sevdiğim koku".
Bazen de sıcaklığını hissediyorum;
Sanki yanımdasın, elimdesin.

Sensizlik bile bazen bir avuntu,
Hayallerim bu kadar canlıyken hele.
Denizlere kar yağıyor hala ama.

Nurdan Elver

Sevdadan Öte

Sabahın soğuk ışıklarıyla
Uyanıyor gökyüzüne sevdam
Kar yağmamış, yağmur yağmamış,
Dolu hiç yağmamış.

Buruk bir rüzgâr esiyor,
Lodoslama sevdama.
Aşkın senfonisi kıvrılarak
Akıyor damarlarımda.

Gözlerimde tınısı gün yüzünün;
Sevdam üşüyor.
Sensizlik yakıyor buram buram,
Burnumun direğini.

Ellerim özlüyor ellerini
Dalıyorum dağlarıma.
Sevdan suluyor gönlümü
Simsıcak oluyorum.

Sensizlik yaman acı,
Sabahların soğuşundan beter.
Ama gün batımları gibi sıcak
Sevdadan da ötesin sen.

Nurdan Elver

Seviyorum

Her halinle
Her probleminle
Her surat asışınla
Her ne kadar
Sevmesen de...
Bir gülüşünü
Bir bakışını
Bir ümitle
Yaklaşımını
Hepsini...
Aşkını
Çapkınlığını
Zekasını
Merakını
Seni...
Güneşini
Dolunayda
Kokunu
Kıpır kıpır
Kahkahalarını
Sevdanı...

Nurdan Elver

Sızım

Kanıyor,
Açmayın gömütümün üzerini,
N'olur?

Orada aşk ve sevda dolu
Güzelim yıllarım saklı,
Değmeyin.

O yılları,
Özenle alıp çıkardım hayatımdan;
Sırla kaplı bir küpün içerisinde,
Sevdiğimle birlikte,
Sevgimle kazdığım
Gömütümün içerisine gömdüm,
Yıllar önce...

Açmayın üstünü,
Kanıyor sızım zira,
Sızım sızım.
İlacı yok, devası yok.
Çaresi yok.
Örtün üstünü, huzuru salıverin.
Rahat bırakın.
Rahat! ...

Nurdan Elver

Sigara

Uzun, ince, beyazlı sarılı, dumanlı bir aşk...
Büyülü, gizemli hem de...
Ama yine de anlamsız...
Sigara bu;
Azıcık aşka benzer; dumanlı
Azıcık rüyaya; gizemli
Azıcık sarışın, uzun boylu bir erkeğe benzer; çekici
Azıcık hayata benzer;
Anlaşılmaz derecede, anlamsızca bağlar kendine...

Bittikten sonra acımtırak bir tat bırakır.
Ama içerken, yutarken dumanını...
Herşeyi unutturur; kendinden başka;
Tıpkı hayat gibi.
Azıcıkta alır götürür birşeyler.
Götürür bir yerlere...
Anlamsızca...

Nurdan Elver

Son Paragrafım

(Oğlum Batıkan'a ithaf)

Üç paragraflı hayatımda
Üçüncü başlangıcım sen!

En tatlı küçücüğüm,
En sıcak dostum.
Hayatımın öteki anlamı,
Son paragrafım.

Oğlum, aşkım
Neşe kaynağım, gururum.
Onurum, geleceğim.

Sonuncu başlangıcım,
Tutkularım,
Sevilerim,
Aynam.
Canım evladım!
Batıkan'ım...

Nurdan Elver

Sonbahar Yaprakları

İlkbahardayım ama
Duyuyorum sonbahar yapraklarının
Sorgulanamayan taze kokusunu.
Bu nasıl aşk ki?

Sabrediyorum mantıklı gelişmeleri
Oysa içimden bir ses hep;
Bekleme diyor,
Yoksa geç olur!

Geçte olsa hep bu kuru sevdam bende.
Güneşin doğuşuyla da batışıyla da bir.
Ama sanki çorak,
Çorak bu aşk bahçem;
Hiç ekilmemiş, hiç biçilmemiş,
Hatta yeri bile bilinmiyor;
Hangi ada hangi parsel?

Nurdan Elver

Söndüremedim

Yeryüzünden binlerce kilometre yükseklikte,
Pembe-beyaz bulutlarda,
Alevlendi özlemlerim,
Söndüremedim.

Söndüremedim sevdalarımı,
Söndüremedim anılarımı,
Söndüremedim seni.

Bir martı geçti yanımdan,
Bir yürek çırpıntısı duydum birden,
Yanımda olmanı istedim.
Söndüremedim alev-alev tutkularımı...

Nurdan Elver

Söyler Misin

Gözlerimde rüzgarlar
Masmavi fırtınalar
Düşünceler alabora
Söyler misin kimsin sen?

Beynim tırmalanıyor
Yağmurla yıkanıyor
Geçmişim karavana
Söyler misin nesin sen?

Kalbim duygulanıyor
Fikirlerim karışıyor
Yaşanmışlar yabana
Söyler misin neden ben?

Nurdan Elver

Şiir Bu Ya

Kar yağıyor,
Buzul yüreklere.
Gözlerde yuvalanıyor,
Gelecek geçmişte.
Yağmur yağıyor,
Çılgın balçıklara.
Yardım istiyor bir çocuk yürek
Sevgisizliklerin acımasızlığında
Bir küçük sevdaya aranıyor
Sahte debelenmelerde.
Yalnızlıkların sığınmacılığında
Bir küçük sevgiye hasret,
Çocuk yürek
Nafile serzenişlerde.

Nurdan Elver

Şiirlerdeyim

Bir yaz akşamı Ankara'da
Efil efil esen rüzgarlarla
Şiirlerdeyim.
Şiirlerdeyim seninle gelen
İçten bir merhabada.

Bir yaz akşamı Ankara'da
Işıl ışıl yanan yıldızlarla
Resimlerdeyim.
Resimlerdeyim senden gelen
İçten bir gülümsemede.

Bir yaz akşamı Ankara'da
Pırıl pırıl duran dolunayla
Hayallerdeyim.
Hayallerdeyim seninle giden
İçten bir hıçkırıktta.

Bir yaz akşamı Ankara'da
Kızıl kızıl yanan gözlerimle
Dualardayım.
Dualardayım senden giden
İçten bir hoşçakalda.

Nurdan Elver

Tak Tak Tak

- Tak tak tak!
Hu hu, kimse yok mu?
Benim adım Aşk,
Aç gözlerinin kapaklarını!

- Tak tak tak!
Hu hu, kimse yok mu?
Benim adım Aşk,
Aç ağacının kollarını!

- Tik tak tak!
Hu hu, kimse yok mu?
Benim adım Aşk,
Aç gönülünün kapılarını!

- Tak tak tak!
Hu hu, kimse yok mu?
Benim adım Aşk,
Aç akılının sınırlarını!

- Hu hu, ben geldim!
Haydi sen de aç,
Seni sevmeye geldim!

Nurdan Elver

The Scent

My nose is tinkling
On over-excited musks.

Nesting in heart
Captured to a scent.

The pole in my ear
Words in my nose.

Your scent pervading
Into my eyes.

Your scent fitting
Into my mind.

Blue in my eyes,
Your scent in my lips.

My sorrow is copper,
Your scent is blue.

Nurdan Elver

Tükenmedi

Tükenmedi duygular, bitmedi
Aşkıım.
Bitmesi beklenemez;
Böylesine derin bir duygunun.

Ancak durulur belki
Ya da
Küllenir hislerim;
Eskiden olduğu gibi.

Aşksız yaşayamam ben;
Şiir de yazamam,
Kitap ta.

Bu aşk;
Eserlerimin hammaddesi,
Varoluş sebebim,
Özlemlerim iken
Hele.

Bir başıma yaşamalıyım aşkıımı,
Hep ilham kaynağıım olarak kalmalı,
Hep kalbimin yakarışları olmalı,
Hep özümde saklanmalı.
YOKSA...

Nurdan Elver

Üstüne de Vezir Parmağı-bitti

Sotelenmiş beyinler...
Bol soğanlı piyazlar...
Üstüne bol ceviz ekilmiş,
Vezir Parmağı...
Aman tatlısız kalmasın mönümüz...

Kıvrım kıvrım...
İncecik...
Vezir Parmağı...
Bol hamurlu...
İyice kızarmış...
Ballı ve cevizli...

Kışkırtıcı...
Ağzımıza layık...
Afiyet olsun,
Tüm Vezir Parmakları (!)
Cümlemize(? !) ...

Nurdan Elver

Üşümüő

Bir üőüyen gecede sensiz
Boram boram kokuyordu
Hüznüm.
Bir üőüyen gecede
Sen sıcak,
Ben üőümüő...
Sevgim üőümüő...
Gözlerim üőümüő...
Ellerim üőümüő...
Adım üőümüő...
Gökyüzünde yıldızlar
Yerde ben.
Yanımda sensizliğim;
Hep üőümüő.

Nurdan Elver

Wie Also?

Ich bin.
Aber ich habe mich nicht.
Darum werden wir erst!

Ich bin bei mir.
Aber ich bin nicht wie ich seien soll.
Warum werden wir?

Du bist.
Aber Du hast dich nicht.
Darum werden wir wieder!

Ich bin Du.
Aber ich habe dich nicht.
Darum lass uns beginnen!

Nurdan Elver

Yalnızlığım

Yine yalnızlığımı söylüyor rüzgar,
Kulaklarıma fısıldıyor bağıra bağıra,
Yüzüme tokatlar atıyor;
Yine yalnızlığımı söylüyor rüzgar.

Şiirlerime gömdüğüm aşkı,
Gönlüme hapsettiğim sevdam,
Gözyaşlarımdan akıyor;
Yine yalnızlığımı söylüyor kalbim.

Sokak lambaları yanıyor,
Işıl ışıl yalnızlığıma,
Aptallığıma inat;
Yine yalnızlığımı söylüyor kızım.

Nurdan Elver

Yalnızlık

Temiz bir havada nefes alamamak gibi,
Ya da alıpta hissedememek gibidir
Yalnızlık...

Üzerine çöktü mü tat vermez hiçbir şey,
Ne su, ne ekmek, ne şarap,
Acı bir patlıcağ gibidir
Yalnızlık; kırağı çalmaz.

Bir kez hissettin mi yanında hiç kimsenin kalmadığını,
Boynu bükük geçersin televizyonun karşısına
Görmeden bakarsın, duymadan dinlersin.
Bir kuru ayazdır üşüten seni sobanın karşısında,
Yalnızlık; soğuk soğuktur.

Bir bakmışsın saçlarındaki beyazlar tesellin olur,
Yüzündeki çizgiler anlam kazanır gözünde.
Her bir hücrende hissedersin sevgisiz bunalımların geçmişini.
Ağır ağır ağarırken tan yeri karşında,
Artık sana yepyeni bir hayatı hatırlatmaz olur.
Yalnızlık; ölümün zafer çiğlikleridir.

Nurdan Elver

Yalnızsan

Yalnızlığadır doğum
koridorlarda çığlık çığlığa
yalnızlık yankılanır.

Yalnızsan
sesini ememez
duvarları kadife kaplı konser salonun.

Yalnızsan
hayranların çoktur
ama gözbebeklerinde görürsün yüzünü.

Yalnızsan
bir hançer lime lime eder
burukluğu boğaz düğümlenmelerinde.

Yalnızsan
nutkun tutulur
sarmaşdolaş sokakta dolaşan sevgililerde.

Yalnızsan
aradığın tat
damağında kalmıştır ukte ukte.

Yalnızlıktan uzak
sadece bir namazlıktır.

Ve son tango!
Topraktan geldik
Dönüş toprak anaya.

YALAN! ...

Nurdan Elver

Yara

Nasılda büyümüş kalbindeki yara,
Nasırlaşmış...
Nasılda küçüktü çocukluğunda oysa,
Büyümüş...
Kanatırlardı kalbindeki o küçücük yarayı
Babası hiç yanında olmayan küçük kızın.
Bilmezlerdi ki çektiği acıları,
Hep içine ağladığını,
Hüznünü...
Bilmezlerdi...
Babasının kucağında küçük bir kız çocuğu gördüğünde,
Kalbindeki yaranın kanadığını,
Bilmezlerdi...
Anlamazlardı...
Kendi babası bile bilmezken,
Nereden bilebilirlerdi ki,
Bir kız çocuğunun içine bağırdığı "BABAAAA! " feryatlarını...
Kanata kanata kalbindeki yarayı
Nasırlaştırdılar zamanla.
Şimdi biliyor sebebini hayatındaki hüznlerin;
Tanıyor kendini koca kız artık! ...

Nurdan Elver

Yaşamak

Bir aşktır yaşamak;
-siz'li ama'larda dahi...

Bir aşktır yaşamak;
Fonda çalan müziğin ritmini,
Dalga dalga kokan nergislerle hissederek.

Bir aşktır yaşamak;
Yüreğimin inceden inceye kanat çırpınışlarında,
Tüm dualitelerle görünen.

Bir aşkı yaşamaktır yaşamak;
Yokluğunda bile dokunabilmektir O'na.
Sıcaklığını, kelimelerini, varlığını yanında hissedebilmektir.
Tadı damağında kalırcasına içtiğin şarabı hep
Hafızalarda capcanlı tutabilmektir.

Yaşamak aşkıyla yanıp tutuşurken;
Hayata tekrar aşık olmak,
Sevgiliye tekrar aşık olmak,
Notalara tekrar aşık olmak,
Çiçeklere tekrar aşık olmak,
Güneşe, kuşlara tekrar aşık olmak,
Yağmura, kara tekrar aşık olmak,
Denize, rüzgara tekrar aşık olmak,
Aşka aşık olmak, tekrar tekrar...

Nurdan Elver

Yaz

Güneşini, ağacının yapraklarına yaz,
Yaz ki kaynaşmış güzelliklerini doya doya koklayabileyim.

Mutluluğunu, sesinin tellerine yaz,
Yaz ki birlikteliklerini doya doya duyabileyim.

İçindekileri, gözlerimin mührüne yaz,
Yaz ki kalbindeki coşkuları doya doya görebileyim.

Sevgini, ruhunun derinliklerine yaz,
Yaz ki sonsuz samimiyetini doya doya hissedebileyim.

Doğruluğunu, denizinin dalgalarına yaz,
Yaz ki yükseklerde köpürdükçe doya doya yaşayabileyim.

Nurdan Elver

Yazık

Tüm gzellilere yazık oldu dn...
Geleceğimize yazık oldu...

Siyahla rttk genç hayalcilerimizi...
Karardı gelecek gözlerimde...

Ŗimdi hüzün zamanı,
Hazan yağıyor yüreklere sağnak sağnak...

Kırılıyor kalpler,
Kapatılıyor beyinler ıŖıksızlıđa...

Yazık!
Yaratıcı beyinlerin dlne!

Nurdan Elver

Yazmak İsterdim

İsterdim ki alıp götürdüklerini,
İnançlarımı,
En güzel anılarımı,
Yazabilmeyi...

İsterdim ki geçip gidenleri,
Duygularımı,
En güzel düşüncelerimi,
Yazabilmeyi...

Yazık ki hepsi gitti,
Silindi benden.
Bir tek siz kaldınız yanıma kâr,
Canıma yâr...
Bir tek siz kaldınız evlatlarım,
Bir tek siz...

Nurdan Elver

Yazmalı

Aşkı yazmalı, aşkı mı
Sevda mı kimya mı,
Bilinmez?
Ama sorgulanır içten içe,
İnceden inceye...
Yaşanıp bitince.

Yaşarken aşkı,
Sorgu, sual yoktur,
Sorumluluk yoktur.
Sadece ve sadece
Uyum vardır, uyumlar;
Kimi tinsel kimi tensel...

İlk görüşte aşklar vardır;
Kimyasal.
Zamanla derinleşenler;
Tensel.
Bir de,
Beyinden gönüle geçenler vardır;
Tensel, tinsel, ussal.

Sonuçta yaşanır ve biter;
Gönülde mi beyinde mi olduğu bilinmez.
Tek bilinen;
Yaşanmışın hücrelerine işlediğidir,
Hatta iliklerine...
Umarsızca...

Nurdan Elver

Yok

Bir gemi kamarasında saklı düşler
Yaşanmamış, yaşanmamış
Hayallerde var.

Bir çocuk hıçkırığında saklı hüzünler
Duyulmamış, duyulamamış
Gerçekten var.

Bir kadının boğazında düğümlenmiş geçmiş
Yaşanmış, yaşanabilmiş
Keşkesiz yaşanmasaymış.

Bir erkek kazağında saklı ilmekler
Örülmemiş, örülememiş
Sevgilerde var.

Nurdan Elver

Yol

Geceye durdu sabah
Toprak dinlemede
Sessizliği.

Başağa durdu ekin
Rüzgâr esnemedede
Sensizliği.

Goncaya durdu gülün
Gözler grilendi
Bahtsızlığa.

Nurdan Elver

Yorgun

Yığınsal hüznlerden
Yorgunum.
Yaşam ayaklarımın dibinde.
Yaşam omuzlarımın üstünde.
Coşkusal umutlardan
Yorgunum.
Yaşam gözbebeklerimde.
Yaşam avuçlarımda.
Ruhsal güçsüzlüklerden
Yorgunum.
Yaşam dudaklarımda.
Yaşam kalp atışlarımda.
Mantıksal idealardan
Yorgunum.
Yaşam hücrelerimde.
Yaşam beyin hücrelerimde.

Nurdan Elver

Zaman

Dün,
Bıraktığım yerde
Keşkelerle kolkola.

Bugün,
Parmaklarımın arasında
Ama,
Her an kaçıp gitmeye hazır
Doludizgin limanlara.

Yarın,
Nice umutlara gebe gibi?
Hayallerle süslü ama,
Hem çok yakın
Hem çok uzak adeta.

Zaman;
Dün,
Bugün,
Yarın derken,
Akıp gidiyor erken
Sabırsızlıkla beklerken...

Nurdan Elver